

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut i forbindelse med den igangværende revision af råstofloven, pålægges at fremsætte forslag om indførelse af regler om en særlig klageinstans, i stil med den der i dag findes i kapitel 14 i Inatsisartutlov om beskyttelse af miljøet.

(Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

1. behandling

Som myndighed har Råstofdirektoratet samme juridiske karakter som et departement i selvstyret, der refererer direkte til den ressortansvarlige naalakkersuisoq, og samtidig er øverste administrative myndighed på linje med et departement.

Derfor er Råstofdirektoratet at sidestille med et departement, hvorved en afgørelse truffet af Råstofdirektoratet er truffet af Naalakkersuisut.

Det er hovedreglen, at afgørelser truffet af Naalakkersuisut ikke kan indbringes for et særskilt oprettet klageorgan, der med bindende virkning kan omgøre afgørelser truffet af Naalakkersuisut.

Tilsvarende er gældende efter fiskerilovgivningen, hvor Naalakkersuisut er den myndighed, der hvert år fastsætter TAC'er for bestemte fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium og foretager fordelingen af TAC'en i kvoter.

I dit forslag henviser du til Klageudvalget vedrørende Miljøbeskyttelse, der er oprettet i medfør af bestemmelserne i kapitel 14 i Inatsisartutlov nr. 9 af 22. november 2011 om beskyttelse af miljøet.

Efter miljøloven er det kommunalbestyrelsen som lokal miljømyndighed, der træffer hovedparten af afgørelserne på miljøområdet. Det forhold, at den lokale miljømyndighed er lagt hos kommunalbestyrelsen, er en grund til, at der er etableret et særligt klageudvalg på det almindelige miljøområde. Det er således typisk indenfor det kommunale område, at der i lovgivningen fastsættes regler om særlige klageinstanser over administrative afgørelser.

Forvaltningen af landets naturgivne ressourcer, både de levende som fisk og rejer og de ikke levende som mineraler, er af vital betydning for landet. Væsentlige beslutninger om kvoter efter fiskerilovgivningen og tilladelser efter råstofloven kan alene meddeles af Naalakkersuisut. For at sikre det bedst mulige beslutningsgrundlag træffes disse beslutninger på baggrund af en uafhængig forskningsbaseret rådgivning. Grønlands Naturinstitut yder Naalakkersuisut rådgivning på området for de levende ressourcer, mens DCE i samarbejde med Grønlands Naturinstitut yder rådgivning i miljøspørgsmål på råstofområdet.

Naalakkersuisut anser fiskeri- og råstofområdet og storskalaprojekter for at være af vital betydning for landets udvikling. Naalakkersuisut tillægger det derfor afgørende betydning, at beslutninger indenfor disse områder træffes under parlamentarisk ansvar. Naalakkersuisut

finder det derfor ikke foreneligt hermed at henskyde sådanne beslutninger til endelig afgørelse i klageudvalg, der ikke er underlagt en direkte demokratisk kontrol.

Afgørelser truffet af Naalakkersuisut kan altid indbringes for domstolene efter Grundlovens § 63, hvorved retssikkerheden i forhold til Naalakkersuisuts afgørelseskompetence er iagttaget. Når Naalakkersuisut træffer afgørelser efter råstofloven skal samfundets økonomiske og erhvervsmæssige interesser i råstof- og undergrundsaktiviteterne varetages i sammenhæng med hensynene til sikkerhed, sundhed, miljø, ressourceudnyttelse og samfundsmæssig bæredygtighed. Det vil være meget svært at forene alle de kompetencer, som kræves for at træffe forsvarlige afgørelser efter råstofloven i et klageudvalg, som Klageudvalget for Miljø, der er sammensat af 3 medlemmer uden krav om særlig sagkundskab.

Ved en kommende revision af råstofloven vil Naalakkersuisut fremsætte forslag til Inatsisartutlov, der lovfæster, at miljømyndighedsbehandlingen skal baseres på en uafhængig forskningsbaseret instans, der afgiver dets anbefalinger i miljøspørgsmål indenfor råstofområdet til Naalakkersuisut. Formelt vil det således lovgivningsmæssigt blive slået fast, at råstof- og miljøbehandlingen varetages af forskellige instanser. Naalakkersuisut vil ligeledes arbejde for en uafhængig forskningsbaseret rådgivning i miljøspørgsmål i forbindelse med storskalaprojekter, der ikke er omfattet af råstoflovgivning.

På den baggrund vil Naalakkersuisut ikke fremsætte forslag om indførelse af regler om en særlig klageinstans.

Naalakkersuisut skal derfor indstille beslutningsforslaget til forkastelse.